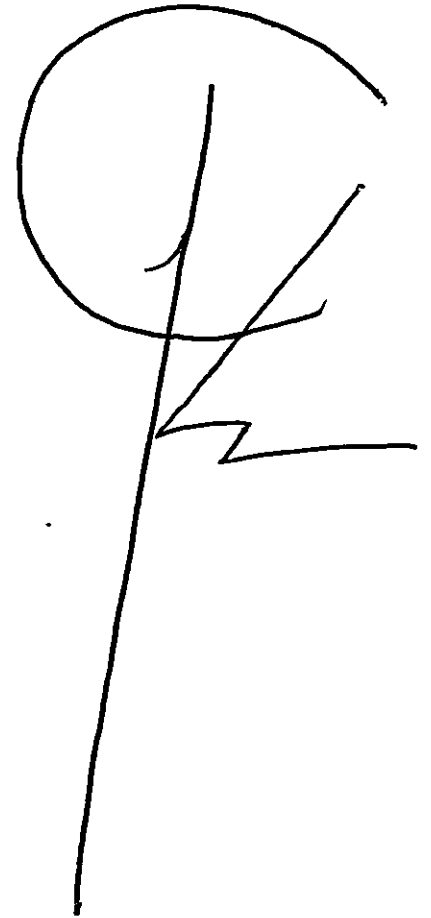

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

Αριθμός Αποφάσεως
3264 /2020

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από τον Πρόεδρο Πρωτοδικών [redacted] τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5 Ιουνίου 2020 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Των αιτούντων: 1) Σπυρίδανος Ρεμπούσκου του Σταύρου και της Μαρίας, κατοίκου Αιγάλεω Αττικής, οδός Μαγνησίας, αρ. 47, 2) Αθανασίου Γεωργίου, κατοίκου Χαϊδαρίου, Ιερά οδός αρ. 398, 3) Δημητρίου Διαμάντη του Αχιλλέα, κατοίκου Αιγάλεω Αττικής, οδός Π. Καβάλας αρ. 66 και 4) Χρήστου Παλάσκα, κατοίκου Αιγάλεω Αττικής, Ιερά οδός και Κάλβου, οι οποίοι παραστάθηκαν ο πρώτος μετά και οι λοιποί δια του πληρεξουσίου δικηγόρου τους Κωνσταντίνου Νικολαρόπουλου.

Του καθ' ου η αίτηση: Σωματείου με την επωνυμία «Σύλλογος Εργαζομένων του Δήμου Αιγάλεω», που εδρεύει στο Αιγάλεω Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Άννας Κωνσταντοπούλου.

Οι αιτούντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 26-2-2020 αίτησή τους, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό 1962/26-2-2020 και προσδιορίστηκε για την παραπάνω δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτοί.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Οι κλαδικές οργανώσεις είναι ειδική κατηγορία συνδικαλιστικών οργανώσεων, ανεξάρτητη από τις ομοιοεπαγγελματικές. Αυτές αφορούν τους εργαζόμενους δύο ή περισσότερων ομοειδών ή συναφών επιχειρήσεων ή εκμεταλλεύσεων ορισμένης πόλης ή περιφέρειας ή και όλης της χώρας, αδιάκριτα από το επάγγελμα ή την ειδικότητα των εργαζομένων. Από τις σχετικές διατάξεις συνάγεται ότι ως κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση θεωρείται όχι μόνο η οργάνωση που κατά το καταστατικό της καλύπτει αποκλειστικά τους εργαζόμενους του κλάδου αυτού, αλλά και αυτή που καλύπτει τους εργαζόμενους, ανεξάρτητα από επαγγελματική ειδικότητα, ευρύτερου τομέα οικονομικής δραστηριότητας στον οποίο περιλαμβάνεται ο κλάδος (π.χ. του βιομηχανικού τομέα), εφ' όσον είναι κλαδική (δηλαδή του συγκεκριμένου κλάδου) οργάνωση, γιατί και πάλι διαθέτει τη σχετική, σύμφωνα με το καταστατικό της, αρμοδιότητα. Περαιτέρω, κατ' άρθρο 30 § 4 του Ν. 1264/1982, κάθε υπάλληλος, από το διορισμό του, μπορεί να γίνει μέλος μόνο μιας συνδικαλιστικής οργάνωσης των κατά κλάδους ή ειδικότητες διαρθρωμένων και μιας οργάνωσης του χώρου εργασίας, αφού καταβάλλει την ορισμένη από το καταστατικό συνδρομή. Στην προαναφερόμενη περίπτωση δεν πρόκειται για διαγραφή μέλους, αλλά περί αυτοδικαίως εκ του νόμου απώλειας της ιδιότητας του μέλους του σωματείου. Ειδικότερα η απόφαση διαγραφής, ως διαπιστωτική, περιέχει δεσμευτική διαπίστωση για τη συνδρομή στη συγκεκριμένη περίπτωση ενός από τους λόγους που ορίζει ο νομος για την απώλεια της ιδιότητας του μέλους του σωματείου, χωρίς πάντως από τη φύση της να απαιτείται η κλήση των θιγόμενων για να εκφράσουν τις απόψεις τους. Κατά τη ρητή δε διάταξη του άρθρου 8 § 4 Ν. 1264/82, αίτηση για την αναγνώριση ακυρότητας απόφασης συνέλευσης υποβάλλεται μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη λήξη της συνέλευσης στο Μονομελές Πρωτοδικείο της περιφέρειας που εδρεύει η συνδικαλιστική οργάνωση. Από τις ίδιες πιο πάνω διατάξεις συνάγεται ότι η θετική ή αρνητική κρίση για τη συνδρομή ενός από τους λόγους που δικαιολογεί την διαγραφή του μέλους του σωματείου ανήκει αποκλειστικά στη γενική συνέλευση του σωματείου και δεσμεύει τα πολιτικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται της σχετικής διαφοράς, ενώ κατά τα λοιπά η επίλυση της διαφοράς αναφορικά με την ακυρότητα ή μη της απόφασης αποβολής, την καταχρηστικότητα ενδεχομένως αυτής κλπ. ανήκει στα δικαστήρια αυτά (πρβλ. σχετ. ΜΕΦΠατρ 395/2019, ΕφΑθ 12292/1995 ΕΕργΔ 1997.929).

Στην προκειμένη υπόθεση, με την κρινόμενη αγωγή αι αιτούντες, ζητούν ν' ακυρωθεί η απόφαση διαγραφής τους από μέλη του καθ' ου, διότι το καθ' ου 1) δεν τους κάλεσε σε απολογία και 2) προέβη στην διαγραφή τους πριν η απόφαση του δσ εισαχθεί στη γενική συνέλευση του καθ' ου. Η αγωγή αυτή κατά το πρώτο σκέλος-θεμελίωση είναι μη νόμιμη και συνεπώς απορριπτέα, διότι κατά τα εκτιθέμενα ανωτέρω, πριν από την διαπίστωση της απώλειας της ιδιότητας του μέλους δεν απαιτείται η κλήση προς απολογία, και, συνεπώς, δεν είχε υποχρέωση το καθ' ου να τους κάλεσει για την παροχή εξηγήσεων. Αντίθετα, κατά το δεύτερο σκέλος της η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις που αναφέρονται στην προηγούμενη σκέψη και σε εκείνες του άρθρου 281 ΑΚ, αποδεικνύεται δε και ως βάσιμη στην ουσία. Πράγματι, όπως προκύπτει από την εκτίμηση της χωρίς όρκο εξέτασης του πρώτου αιτούντος και την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα του καθ' ου που εξετάστηκαν στο ακροατήριο και των εγγράφων που οι διάδικοι προσκομίζουν, το σωματείο εργατική αντεπίθεση είναι κλαδικό, που έχει συσταθεί νόμιμα και είναι οργανωμένο με βάση τους επιμέρους συναφείς μεταξύ τους κλάδους οικονομικής δραστηριότητας, που συνθέτουν τον ευρύτερο κλάδο των εργαζομένων στο κράτος (ως οικονομικό τομέα). Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 1 του καταστατικού του, πρωταρχικός σκοπός του σωματείου είναι η διαφύλαξη και προαγωγή των εργασιακών, οικονομικών, ασφαλιστικών, συνδικαλιστικών και κοινωνικών συμφερόντων των εργαζομένων, η συνένωση τους με στενούς δεσμούς αλληλεγγύης και συναδελφικότητας, η από κοινού διεκδίκηση των αιτημάτων τους και η αλληλεγγύη και συνένωση των προσπαθειών τους με άλλες εργασιακές συνδικαλιστικές οργανώσεις για την κατοχύρωση και την υπερασπίση των συνδικαλιστικών και δημοκρατικών ελευθεριών, καθώς και τη συμμετοχή στους αγώνες για τα κοινά συμφέροντα όλων των εργαζομένων κλπ. Σύμφωνα δε με το άρθρο 4 του καταστατικού του μέλη του σωματείου μπορούν να είναι όλοι οι εργαζόμενοι με κάθε είδους σύμβαση εργασίας (δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή και με ειδικά προγράμματα απασχόλησης) ανεξάρτητα από την ειδικότητα τον τοπο ή τους όρους της παρεχόμενης εργασίας, εφόσον εργάζονται στο Δημόσιο, τα ΝΠΔΔ τα ΝΠΙΔ

2° φύλλο της υπ' αριθμ. /2020 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων)

και τους οργανισμούς κοινής ωφέλειας τουλάχιστον δύο μήνες. Από τις αναρτήσεις των αιτούντων στο προφίλ που διατηρούν στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook» αλλά και μέσω της σελίδας του σωματείου, προκύπτει εναργώς ότι αυτό (σωματείο εργατική αντεπίθεση) έχει συνδικαλιστικό σκοπό. Πιο συγκεκριμένα οργανώσαν κοπή πίτας με συμβασιούχους και συζήτηση με τους απολυμένους συμβασιούχους του δήμου Αθηναίων, υπήρξε συνεννόηση με τον καθηγητή Συνταγματικού Δικαίου κο Γιώργο Κατρούγκαλο για την ακύρωση του νόμου για την λεγόμενη 7ετή «ποινή» που καθιλώνει οποιαδήποτε υπηρεσιακή μεταβολή (πχ μετατάξη), τους διοριστέους της προκήρυξης 3Κ, την επαναπρόσληψη 43 συμβασιούχων, συμμετείχαν στην 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση της 18/2 που κήρυξαν φορείς και συνδικάτα, συναντήθηκαν με τον δήμαρχο Αθηναίων Κώστα Μπακογιάννη για την πρακτική εφαρμογή των αποφάσεων του δημοτικού συμβουλίου στις δικαστικές αίθουσες κλπ. Με βάση συνέπώς τα παραπάνω δεδομένα, το εν λόγω σωματείο με την επωνυμία εργατική αντεπίθεση είναι κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση, κατά την έννοια των διατάξεων του Ν. 1264/82 και εκπροσωπεί εργαζομένους για τους όρους αμοιβής και εργασίας του προσωπικού με σχέσεις ιδιωτικού και δημοσίου δικαίου με το δημόσιο και τις κρατικές επιχειρήσεις. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι το δσ του καθ' ου με την 23-12-2019 απόφασή του διαπίστωσε την αυτοδίκαια απώλεια της ιδιότητας του μέλους του σωματείου των αιτούντων, οι οποίοι αποτελούσαν ταυτόχρονα και μέλη του συλλόγου εργατική αντεπίθεση. Η ως άνω απόφαση όμως δεν εγκρίθηκε από την Γενική Συνέλευση του καθ' ου, η οποία δεν έχει πραγματοποιηθεί ακόμα λόγω του κορωνοϊού. Κατά της απόφασης αυτής οι αιτούντες άσκησαν εκρόθεσμα αίτηση προσωρινής διαταγής και αγωγή. Έτσι οι αιτούντες, καθώς συνομολογείται, παρέμειναν εκτός σωματείου, και η έδρα του πρώτου αιτούντος, ο οποίος αποτελούσε αναπληρωματικό μέλος του δσ από την παράταξη Αρσν κατόπιν της παραίτησης της κ. Κορμετζά, καλύφθηκε από την κ. Παναγιώτοπούλου-Λήτου Ζωή. Ένοψει τούτων και όσων σημειώθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, αφού αποδεικνύεται ότι κατά την διαπίστωση της απώλειας της ιδιότητας του μέλους του σωματείου οι καθ' ων συμμετείχαν σε κλαδική συνδικαλιστική οργάνωση και ότι η απόφαση απώλειάς δεν τέθηκε σε μεταγενέστερο χρόνο στην κρίση της Γενικής Συνελεύσεως, η οποία, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, αποτελεί αναγκαίο για την εγκυρότητά της αναγνώρισης απώλειας της ιδιότητας του μέλους όρο, η απώλεια της ιδιότητας του μέλους των αιτούντων είναι άκυρη και θεωρείται πως δεν έγινε. Επομένως, η επίδικη ιδιότητα μέλους δεν απωλέσθηκε και το καθ' ου, οφείλει να αποδέχεται τη συμμετοχή των αιτούντων στις ψηφοφορίες και την λήψη αποφάσεων και επιπλέον για τον πρώτο αυτών την συμμετοχή του στο δσ σε αντικατάσταση του αποχωρήσαντος μέλους. Στο σημείο τούτο πρέπει να τονιστεί ότι το καθ' ου, όπως συνάγεται από το σύνολο των ισχυρισμών που περιέχονται στο σημειώματά του, ενώ δεν αμφισβητεί τα περιστατικά που προαναφέρθηκαν σε σχέση με την διαπίστωση της απώλειας της ιδιότητας του μέλους του σωματείου, αρνείται κατά τα λοιπά την αγωγή, υποστηρίζοντας ότι αρκούσε για την διαπίστωση της απώλειας η απόφαση του δσ και του γεγονότος ότι επίκειται η λήψη απόφασης εκ μέρους της Γενικής Συνελεύσεως. Ο ισχυρισμός όμως αυτός, ενόψει των παραδοχών που έγιναν από το Δικαστήριο τούτο και σημειώθηκαν πιο πάνω, δεν είναι βάσιμος. Και είναι βέβαια αλήθεια ότι, όπως υποστηρίζει περαιτέρω το καθ' ου και συνάγεται από τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 του Ν. 1264/1982, η διαπίστωση της απώλειας αυτοδίκαιης απώλειας είναι αυτοδίκαιη και η αγωγή ασκείται εντός 30 ημερών και όχι εντός διμήνου από τη γνώση του ενδιαφερόμενου, η οποία όμως καθυστέρηση συγκλήσεως της γενικής συνελεύσεως δεν μπορεί να δικαιολογήσει την πρόωρη απώλεια της ιδιότητας του μέλους του σωματείου. Στην προκειμένη άλλωστε περίπτωση μπορούσε το καθ' ου να αποτρέψει τη συμμετοχή των καθ' ων, ζητώντας ενδεχομένως την αναστολή της συμμετοχής των αιτούντων με την λήψη ασφαλιστικών μέτρων (άρθρ. 731 και 732 ΚΠολΔ). Με τα δεδομένα αυτά, η αγωγή κατά το ερευνώμενο εδώ σκέλος της πρέπει να γίνει δεκτή ως βάσιμη στην ουσία, να αναγνωριστεί ότι η προαναφερόμενη απόφαση αναγνώρισης της απώλειας της ιδιότητας του μέλους του σωματείου σε βάρος των εναγόντων είναι άκυρη. Τέλος, η δικαστική δαπάνη των αιτούντων πρέπει να επιβληθεί εν μέρει σε βάρος του καθ' ου λόγω της ήττας του και να συμψηφισθεί κατά το υπόλοιπο, διότι η ερμηνεία των διατάξεων που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής (άρθρα 179 και 191 ΚΠολΔ). Εξ άλλου, το καθ' ου σε σχέση με την διαγραφή των αιτούντων, εκθέτει στις προτάσεις του τον κίνδυνο που δύνανται να επιφέρουν στην ουσιαστική και αποτελεσματική αντιπροσώπευση των συμφερόντων των εργαζομένων αλλά και στη διαφάνεια, φαινόμενα πολλαπλής συμμετοχής σε συνδικαλιστικές οργανώσεις. Επομένως είναι αυτονόητο το συμφέρον της προσθέτως παρεμβαίνουσας υπέρ του μέλους της.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει κατ' αντιμωλία των διαδικών.

Δέχεται εν μέρει την αίτηση.

Αναγνωρίζει ότι είναι άκυρη η από 23-12-2019 απόφαση του
δσ του καθ' ου.

Επιβάλλει σε βάρος του καθ' ου ένα μέρος από τη δικαστική
δαπάνη των αιτούντων, την οποία ορίζει σε τριακόσια (300) ευρώ.

Κρίθηκε αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 30 - 6 - 2020.

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

